

Forfatter: Drachmann, Holger

Titel: Udrag fra MED KUL OG KRIDT SKITSER (FORAAR 1872)

Citation: Drachmann, Holger: "Samlede poetiske Skrifter", i Drachmann, Holger: *Samlede poetiske Skrifter*, 1906-1909, s. 11. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-drachmann01-shoot-idm139703124087120/facsimile.pdf> (tilgået 06. maj 2024)

Anvendt udgave: Samlede poetiske Skrifter

taget; Solen skinnede ned paa et rentvasket og blanktpoleret Skib, Republikanerne forude havde rimeligvis fejret „Saturdaynight“ paa bedste Maade; kun nogle faa af dem var at se; men iblandt disse faa opdagede jeg straks den engelske Folketaler, der ganske alvorlig og uden Spor af foregaaende intoxication sad paa det Styrbords Anker, smøgende sin Pibe og grundende dybt — tilsyneladende over den Støvle, han var i Færd med, men maaske i Virkeligheden snarere over det Samfund, han i Aanden saa' sig kaldet til at fikke paa.

Ligesom om han pludselig greb sig i den Helligbrøde, han begik, kastede han Støvlen fra sig, bankede sin Pibe ud, og rullede sig ind i et Strykke Sejldug, ved hvilken snild Manøvre, kan jeg tænke, han baade søgte at undgaa Solen og dem af hans Tilhængere, som muligvis ikke skulde vise sig „søndagsmæssige“ nok i deres Opførsel.

Der var imidlertid ikke noget at frygte i saa Henseende. Ganske slukerede, plirrende med Øjnene imod det klare Dagslys, hyppigt gabende og strækkende sig, kom „de Røde“, en efter en, langsomt kravlede op paa Fordækket. De fleste lagde sig straks hen i en Krog, nogle lejrede sig omkring en, der havde en Bog i Haanden, og som nu og da læste nogle Sætninger op deraf; Solen skinnede stærkt, Mæskinen summede og brummede som et Orgel, og den ufattelige, ugenivelige Søndagsblanding af Andagt, Varme, Kedsommelighed og stille, selvbebrejdende Eftertænkksomhed havde snart gjort sin Magt gældende over den hele Republik.

Styrmanden fortalte mig, at Passagererne i den forreste Kahyt havde haft, hvad vi paa Dansk vilde kalde „en livlig Aften“, i Gaar. Jeg nærede som ovenfor anført aldeles ingen Tvivl derom, thi netop saaledes saa' alle disse „andægtige“ Sjæle ud. Maaske eksisterer der en ældgammel, nedarvet Forbindelse mellem Saturnalia og Saturdaynight. Jeg véd det ikke, og det vilde rimeligvis være vanskeligt at oplyse; men i ethvert Tilfælde er det et bekendt Faktum, at Lørdag Aften i England „helligholdes“ paa sin Maade, og paa en Maade, der staar i en skarp og grel Modsætning til den Maade, hvorpaa Søndagen helligholdes. Begge Dele forklare gensidig hinanden; Overdrivelsen i den ene Retning er en nødvendig Følge af Overdrivelsen i den anden; man nærer med Rette en vis Frygt for Søndagen og bedøver sig i Ginpaladserne, — til Gengæld kommer Søndag Morgen med „Tømmermænd“ og Samvittighedsnag og kalder de angerfulde til Kirkerne eller omkring Bibelæsernes ambulante Pulke, og — jo stærkere Tømmermænd, desto større Andagt!

Saaledes oprandt da Søndagen om Bord paa Dampskibet „Palmer“ af Newcastle. I første Kahyt, hvor der ingen „Svir“ havde været i Gaar, fremtraadte naturligvis Andagten heller ikke under en saa stærk Form af Slappelse. Her havde den snarere et Udseende af en